

۲۰۱۵/۰۳/۰۸

هاشم انوری

به مناسبت هشتم مارچ روز بین المللی زن

سروده را که نمیتوانم اسمش را شعر بگذارم و صرف در قالب یک منظومه جمع آوری شده، و در رابطه به بی سر و سامانی های حکومت جدید وحدت ملی می باشد، به مناسبت هشتم مارچ روز بین المللی زن در پیشگاه قدم های زنان و مادران جهان و بالاخص زنان و مادران عزیز افغان (که فرزندان و دلبندان شان از رهگذر فقر و بیکاری، در پی دریافت یک مشت پول رهسپار کشور های همسایه و جهان می شوند و بدبختانه در مسیر راه با غرق شدن کشتی ها طعمه نهنگان بحری، و یا در کشور میزبان در اثر لت و کوب و توهین پولیس و یا هم اعدام های گروهی جان های شیرین خود را از دست می دهند و مادران و زنان با اولاد های نازنین شان هر لحظه چشم بدر اند که چه وقت عزیز شان دوباره به خانه می آید) پیشکش می نمایم.

بیکاری جوانان و انتظاری زنان و مادران

برای بازگشت عزیزان و جگر گوشه هایشان از مُلک های بیگانه

هیچ ندانم در وطن این بیکاری تا بکی؟
مادر و زن در انتظار، این انتظاری تا بکی؟

بچه افغان دوان است در پی کار در جهان
چشم مادر پُر ز اشک و اشک باری تا بکی؟

مردم ما در فرار است در پی کار از وطن
حلق آویز میشوند در خاک فارس، حلق آویزی تا بکی؟

روز ها در انتظار کار و بار و لقمه نان
لقمه نان در دست نیاید، این غریبی تا بکی؟

مرد افغان می برآید صبحگاهان بهر کار
شامگاهان خانه آید، دست خالی تا بکی؟

مرد کار ها دیده ام در هر کنار شهر، هستند انتظار
کار نیست، بار نیست، این بی بند و باری تا بکی؟

وحدت ملی کشور، آفرید نیرنگ نو
باند ها در صید چوکی، خر سواری تا بکی؟

مدت شش ماه گذشت از دولت ملی ما
روز و روزگار ابتر است، این شرمساری تا بکی؟

فاسدین و فاسقین دولت کزری نشسته جابجا
بی وزیری، بی سفیری، بی رئیسی، سرپرستی تا بکی؟

ادعا ها زیاد بود تا خائنین دستگیر شوند
خائنین دستگیر نگردید، زورگوئی تا بکی؟

مردم ما بیقرار اند از غم فردای خویش
بیقراری یکطرف ماند، دل فگاری تا بکی؟

د پانو شمیره: له ۱ تر ۱

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیولو مخکي په خیر و لولئ